

POSTANOWIENIE

Dnia 02 lipca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Siedlcach VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka Otulak-Centkowska

Protokolant st.sekt. sąd. A. K.

Przy udziale Prokuratora --

po rozpoznaniu w dniu 02 lipca 2015 r. na posiedzeniu

w sprawie zażalenia G. (...) G. G. na postanowienie Prokuratora Rejonowego w Siedlcach z 30 marca 2015 r. o zatwierdzeniu zatrzymania rzeczy

na podstawie art. 437 § 1 kpk, art. 329 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks

postanawia:

zażalenia nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 marca 2015 r. Prokurator Rejonowy w Siedlcach zatwierdził dokonane w dniu 25 marca 2015 r. w lokalu prowadzonym przez podmiot o nazwie S. (...) (...) znajdującym się w S. przy ul. (...) zatrzymanie od G. S. automatu do gry H. (...) o numerze fabrycznym (...), automatu do gry (...) o numerze fabrycznym (...), automatu do gry (...) G. o numerze fabrycznym (...), umowy z dnia 01.03.2015 r. dzierżawy powierzchni w lokalu użytkowym zawartej pomiędzy G. (...) G. G. , ul. (...) ,(...)-(...) K. a S. G. (...) ul .(...) ,(...)-(...) S. dotyczącej dzierżawy powierzchni w lokalu użytkowym pod automat do gry (...) o numerze fabrycznym (...), umowy z dnia 01.03.2015 r. dzierżawy powierzchni w lokalu użytkowym zawartej pomiędzy G. (...) G. G. , ul. (...) ,(...)-(...) K. a S. G. (...) ul .(...) ,(...)-(...) S. dotyczącej dzierżawy powierzchni w lokalu użytkowym pod automat do gry (...) G. o numerze fabrycznym (...), umowy z dnia 01.03.2015 r. dzierżawy powierzchni w lokalu użytkowym zawartej pomiędzy G. (...) G. grochowski , ul. (...) ,(...)-(...) K. a S. G. (...) ul .(...) ,(...)-(...) S. dotyczącej dzierżawy powierzchni w lokalu użytkowym pod automat do gry H. (...) o numerze fabrycznym (...) oraz zeszytu z odręcznymi zapiskami.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył pełnomocnik G. (...) G. G., ul. (...) ,(...)-(...) K., zarzucając zaskarżonemu postanowieniu:

1). art. 94 § 1 pkt 5 kpk poprzez faktyczne nieuzasadnienie zaskarżonego postanowienia i całkowite pominięcie przez Prokuraturę kluczowej dla postanowienia w przedmiocie zatwierdzenia zatrzymania rzeczy kwestii – czy w sprawie zachodził przypadek niecierpiący zwłoki, oraz czy faktycznie możliwym jest prowadzenie postępowania przygotowawczego o występki z art. 107 § 1 kks (stanowiącego normę blankietową odsyłającą do przepisu art. 14 ustawy o grach hazardowych który nie może być stosowany z uwagi na brak jego notyfikacji przez stronę polską Komisji Europejskiej co powoduje, iż nie można będzie skutecznie prowadzić postępowania karnego w/w sprawie,

2). naruszenie art. 220 § 3 kpk poprzez zatwierdzenie zatrzymania rzeczy w sytuacji gdy urządzenia te były indywidualnie oznakowane, znajdowały się w lokalu legalnie działającym, nikt nie usiłował ani nie zamierzał ich usuwać, przez co nie sposób uznać, że w sprawie zachodził przypadek niecierpiący zwłoki o którym mowa w przepisie art. 220 § 3 kpk;

3). naruszenie art. 107 kks w zw. z art. 14 ust 1 ustawy o grach hazardowych w zw. z art. 220 § 3 kpk poprzez uznanie, iż zatrzymane urządzenia elektroniczne mogą stanowić dowód przestępstwa skarbowego opisanego w dyspozycji przepisu art. 107 § 1 kks w sytuacji gdy w związku z niedochowaniem przez stronę polską obowiązku notyfikacji ustawy o grach hazardowych Komisji Europejskiej, art. 14 ust 1 ustawy o grach hazardowych nie może być skutecznie stosowany przez organy procesowe wobec podmiotów, a zatem jego naruszenie nie może być podstawą odpowiedzialności z art. 107 § 1 kks, który jest przepisem blankietowym a w swej treści odsyła bezpośrednio do w/w przepisów ustawy o grach hazardowych, na co zwrócił uwagę Europejski Trybunał Sprawiedliwości w orzeczeniu z dnia 19 lipca 2012 roku w sprawach połączonych C-213/11, C-214/11 i C 217/11) ale także orzekające w podobnych sprawach Sądy Okręgowe w prawomocnych postanowieniach.

Pełnomocnik skarżącego kwestionując słuszność rozstrzygnięcia, domagał się zwrotu urządzeń.

Zastępca Prokuratora Rejonowego w Siedlcach, nie znajdując podstaw do uwzględnienia zażalenia wniósł o jego nieuwzględnienie i utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia.

Zażalenie nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, iż po kontroli pracowników Urzędu Celnego w S. dokonano zatrzymania 3 urządzeń, które niewątpliwie służyło do gry. W ocenie Sądu, zważywszy na okoliczności kontroli, zasadnym było podjęcie decyzji o zatrzymaniu przedmiotów wymienionych w postanowieniu. Nie bez znaczenia było i to, że w trakcie kontroli nie okazano koncesji na prowadzenie kasyna gry, ani też regulaminów dotyczących urządzania gier. Tak więc i zdaniem Sądu, twierdzenie skarżącego (zarzut 1 i 2) jakoby w tej sytuacji nie zachodził „wypadek niecierpiący zwłoki” nie znajduje uzasadnienia, zważywszy na treść art. 107 § 1 kks. W zaistniałej sytuacji, nieodzownym było zabezpieczenie w/w urządzeń dla potrzeb postępowania, bo ich pozostawienie pod opieką posiadacza nie gwarantowało nieingerencji w ich oprogramowanie, do czasu poddania badaniu przez biegłego.

Co zaś tyczy się okoliczności podniesionych w zarzucie 3 zażalenia, to tutejszy Sąd akceptował stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w postanowieniu z dnia 28 listopada 2013r (sygn.. I KZP 15/13), w którym Sąd ten odniósł się do dyrektywy nr 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w kontekście stosowania przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009r o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201,poz.154). Z orzeczenia tego jasno wynikało, iż do czasu zainicjowania kontroli lub podjęcia przez Trybunał Konstytucyjny stosownego rozstrzygnięcia w kwestii ewentualnego naruszenia trybu ustawodawczego, brak jest podstaw do odmowy stosowania przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (analogicznie w postanowieniu z dnia 20.08.2014r sygn. akt. IV KK 69/14)

Tymczasem Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie, w dniu 11 marca 2015r. rozpatrując pytania prawne Naczelnego Sądu Administracyjnego i Sądu Rejonowego w Gdańsku, uznał nowelizację ustawy hazardowej za zgodną z Konstytucją. Zdaniem TK, uchybienie ewentualnemu obowiązkowi notyfikowania Komisji Europejskiej potencjalnych przepisów technicznych, nie może samo przez się oznaczać naruszenia konstytucyjnych zasad demokratycznego państwa prawnego (art. 2 konstytucji) oraz legalizmu (art. 7 konstytucji). Nadto TK stwierdził, że odstąpienie przez ustawodawcę od możliwości urządzania gier na wszelkich automatach w salonach gier, w punktach handlowych, gastronomicznych i usługowych czyli poza kasynami spełnia wymogi ograniczenia wolności działalności gospodarczej ale ograniczenie możliwości organizowania takich gier wyłącznie do kasyn jest konieczne dla ochrony społeczeństwa przed negatywnymi skutkami hazardu oraz dla zwiększenia kontroli państwa nad sferą stwarzającą zagrożenia nie tylko w postaci uzależnień ale również struktur przestępczych. Zdaniem TK, zwalczanie takich zagrożeń leży w interesie publicznym, o którym mowa w art. 22 konstytucji.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji.